

वा० रा०

॥ ८१ ॥

घोषणप्रकारोराघवोलक्ष्मणश्चेति ॥ १५ ॥ सर्वं बद्धित्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ विप्रविद्धशरासनौ भ्रष्टधनुष्कौ ॥ शरस्तंबः शरसमूहस्तन्मयौ ॥ १९ ॥ २० ॥
२१ ॥ २२ ॥ वितर्कयंती चिंतयंतीत्येव ॥ २३ ॥ निरमानः ॥ क० ४४ ॥ इतिरामाभि० वा० यु० सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ विललापे
प्राघोषयत हृष्टश्चलंकायां राक्षसेश्वरः ॥ राघवोलक्ष्मणश्चैव हताविंद्रजितारणे ॥ १५ ॥ विमानेनापि गत्वा तु सीतात्रिजटया सह ॥ ददृ
र्शवानराणां तु सर्वसैन्यं निपातितं ॥ १६ ॥ प्रहृष्टमनसश्चापि ददर्श पिशिताशनान् ॥ वानरांश्चातिदुःस्वार्तान् रामलक्ष्मणपार्श्वतः
॥ १७ ॥ ततः सीता ददर्श भोशयानौ शरतल्पगौ ॥ लक्ष्मणं चैव रामं च विसंज्ञौ शरपीडितौ ॥ १८ ॥ विध्वस्तकवचौ वीरौ विप्रविद्धशरा
सनौ ॥ सायकैश्छिन्नसर्वांगौ शरस्तंबमयौ क्षितौ ॥ १९ ॥ तौ दृष्ट्वा भ्रातरौ तत्र प्रवीरौ पुरुषर्षभौ ॥ शयानौ पुण्डरीकाक्षौ कुमारविवपा
वकी ॥ २० ॥ शरतल्पगतौ वीरौ तथा भूतौ न रर्षभौ ॥ दुःस्वार्ता करुणं सीतासुभृशं विललाप ह ॥ २१ ॥ भर्तारमनवद्यांगीलक्ष्मणं चासि
तेक्षणा ॥ प्रेक्ष्य पांसुषु चेष्टतौ रुरोद जनकात्मजा ॥ २२ ॥ सा बाष्पशोकाभिहता समीक्ष्य तौ भ्रातरौ देवसुतप्रभावौ ॥ वितर्कयंती नि
धनंतयोः सा दुःस्वान्विता वाक्यमिदं जगाद ॥ २३ ॥ इत्यार्षे श्रीम० वा० यु० सप्तचत्वारिंशः सर्गः ॥ ४७ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ भर्तारं
निहतं दृष्ट्वा लक्ष्मणं च महाबलं ॥ विललाप भृशं सीता करुणं शोककर्षिता ॥ १ ॥ ऊचुर्लाक्ष्णिका ये मां पुत्रिण्यविधवेति च ॥ तेऽद्य सर्वे
हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥ २ ॥ यज्वनो महिषीये मामूचुः पत्नीं च सन्निधौ ॥ तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥ ३ ॥ वीरपार्थि
वपत्नीनां ये विदुर्भर्तृपूजितां ॥ तेऽद्य सर्वे हते रामे ज्ञानिनोऽनृतवादिनः ॥ ४ ॥ ति ॥ सर्वज्ञापि देवी राक्षसानां मानुषबुद्धिस्थैर्याय नटवद्विल
लापेवेत्यर्थः ॥ निहतं निहतमिव स्थितं ॥ १ ॥ लाक्ष्णिकाः सामुद्रिकलक्षणज्ञाः ॥ २ ॥ अयमेव पांक्तः पाठ इति कतकः ॥ यज्वनोऽश्वमेधादियागकर्तुः ॥ सन्निधौ बद्ध
दिनसाध्यबद्धकर्तृकयागकर्तुः ॥ ३ ॥ वीरपार्थिवपत्नीनां पूजनीयामिति शेषः ॥ भर्तृपूजितां सुमंगलीये प्राहुः ॥ ४ ॥

यु० कां०

॥ ८१ ॥